

Arrest

nr. 152 638 van 16 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 14 februari 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 januari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 18 augustus 2015.

Gelet op de beschikking van 2 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partijen de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekers naar aanleiding van hun onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor

erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekers hun huidige tweede asielaanvraag deels steunen op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van hun eerste asielaanvraag hebben uiteengezet, namelijk problemen met en een vrees voor de Dagestaanse autoriteiten die verzoeker zouden verdenken van betrokkenheid bij de moord op twee personen, waarvan één een OMON-agent was.

Verzoekers en verzoeksters eerste asielaanvraag werden respectievelijk geweigerd bij 's Raads arresten nr. 5 419 van 21 december 2007 en nr. 40 924 van 26 maart 2010 omdat hun asielrelaas ongeloofwaardig is.

Ter ondersteuning van hun huidige tweede asielaanvraag leggen verzoekers bijkomende en nieuwe verklaringen af en volgende documenten neer: hun internationale paspoorten, kopieën van hun geboorteaktes, de geboorteakte van hun dochter en informatie betreffende de veiligheidssituatie in en rond Chont-aul.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Blijkens de bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoeker wordt diens tweede en huidige asielaanvraag niet in overweging genomen omdat hij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt vooreerst benadrukt dat in de mate dat verzoeker zijn huidige asielaanvraag steunt op de motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige aanvraag heeft uiteengezet, zijn vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas ernstig werd ondermijnd en de door hem aangehaalde

feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd, en wordt erop gewezen dat deze beslissing en beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Ook inzake de asielaanvraag van verzoekers echtgenote werd, zo wordt opgemerkt, door het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing genomen die nadien door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd. Verzoeker brengt, zo stelt de commissaris-generaal, bij onderhavige asielaanvraag geen nieuw elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet aan dat die kans minstens aanzienlijk vergroten dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Met betrekking tot de verklaringen die verzoeker aflegt en waarvan wordt vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die (minstens gedeeltelijk) voortvloeien uit het asielrelaas dat hij in het kader van zijn vorige aanvraag heeft uiteengezet, wordt beklemtoond dat zijn vorige aanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgewezen wegens een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat verzoeker naar aanleiding van zijn huidige aanvraag bijkomende verklaringen aanhaalt die in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier, zo luidt de beslissing, niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Voorts wordt vastgesteld dat verzoekers handelingen zowel voor zijn vertrek naar Rusland vanuit België als erna bezwaarlijk te rijmen vallen met een gegronde vrees voor vervolging door de autoriteiten. De commissaris-generaal merkt op dat verzoekers vrijwillige contacten met de autoriteiten van zijn land van herkomst en het legaal terugreizen naar Rusland geenszins te rijmen valt met de door hem verklaarde vrees om vervolgd te worden op verdenking van rebellenactiviteiten, en dat deze vaststelling verder de geloofwaardigheid ondermijnt van zijn verklaring als zou hij in Dagestan gezocht worden. Met betrekking tot verzoekers bewering als zou hij in Dagestan gezocht worden, wordt vastgesteld dat zijn verklaringen op enkele punten zeer vaag zijn. Gelet op het geheel van de vaststellingen dient te worden besloten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij heden gezocht wordt door de ordediensten in Dagestan omdat ze hem ervan zouden verdenken een rebel te zijn, aldus de commissaris-generaal die stelt dat verzoekers verklaringen ter zake dan ook niet kunnen beschouwd worden als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot. Wat betreft de problemen die verzoeker verklaart te hebben gekend in Sint-Petersburg wordt besloten dat deze evenmin kunnen worden beschouwd als nieuwe elementen die de kans op bescherming aanzienlijk vergroten. In dit verband wordt o.a. opgemerkt dat niets verzoeker in de weg staat om zich opnieuw in Dagestan te vestigen en dat de afwezigheid van bepaalde gespecialiseerde scholen in zijn land van herkomst geenszins voldoende is om te kunnen worden beschouwd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot. De door verzoeker en zijn echtgenote neergelegde documenten kunnen, zo wordt verder geoordeeld, niet beschouwd worden als nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten. Aangaande de documenten wordt tevens gewezen op de vaststelling dat verzoekers verklaringen aangaande het bekomen van hun internationale paspoorten en het ontbreken van zijn intern paspoort geenszins aannemelijk te noemen zijn. Gelet op de tegenstrijdigheden en de notie in hun internationale paspoorten rijst het vermoeden dat verzoeker en zijn echtgenote hun interne paspoorten achterhouden, aldus de commissaris-generaal die voorts opmerkt dat hun verklaringen aangaande het bekomen van de internationale paspoorten weinig aannemelijk zijn. Tot slot wordt vastgesteld dat er actueel voor burgers in Dagestan geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing genomen in hoofde van verzoekster wordt gesteld dat zij haar tweede asielaanvraag op dezelfde motieven baseert als diegene die werden aangehaald door haar echtgenoot, thans verzoeker, ten aanzien van wie in het kader van de door hem ingediende tweede asielaanvraag een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag werd genomen, waardoor ook wat verzoekster betreft niet kan worden besloten dat er nieuwe elementen aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde in aanmerking komt."

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met deze in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vragen gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze

waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

1.3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

1.4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de beschikking van 5 augustus 2015, benadrukken verzoekende partijen dat zij informatie hebben toegevoegd waaruit blijkt dat de situatie in hun land van herkomst niet stabiel is. Zij vragen dan ook dat hun dossier, vooral de subsidiaire bescherming, opnieuw wordt onderzocht.

Betreffende de argumentatie van verzoekende partijen dat zij informatie hebben toegevoegd waaruit blijkt dat de situatie in hun land van herkomst niet stabiel is, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal met deze informatie rekening heeft gehouden, doch hij op grond van de informatie waarover hij beschikt en welke aan het administratief dossier werd toegevoegd, heeft geoordeeld dat de situatie in Dagestan niet van die aard is dat burgers er actueel een reëel risico lopen op ernstige schade in de vorm van ernstige bedreiging van hun leven of persoon ten gevolge van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen niet aan dat de geraadpleegde informatie onjuist zou zijn, noch slagen zij erin de conclusies die de commissaris-generaal daaruit heeft getrokken te ontkrachten.

Verzoekende partijen brengen geen valabele argumenten bij die de in de beschikking van 5 augustus 2015 opgenomen grond en de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

1.5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen. Bijgevolg brengen verzoekende partijen geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN ,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS